

Осіння ніч... Коротка, як і влітку...

Леонід Мосендз

Осіння ніч... Коротка, як і влітку...

— Ніщо не вдієш, дівчино, прощай!

— Я буду ждати. Повернешся ти швидко?

Я буду вірною!.. Не забувай!..

Був ясний ранок. Злотом старовинним

прозорився напроти сходу ліс.

Усе здавалось довіку незмінним,

як ти сама в спижевій рямці кіс.

Та я через далеке і прадавне

минув межу твоїх здогадних меж!

Чи ж ще ти, Пенельопо-Ярославно,

снуєш безплідність килимних мереж?

1941